

Buenos Aires 4 de Maig - 1913.

Hrs Carles y Carolina Vidiella
Barcelona.

Estimats amichs: encara que
tard, enviheim las mes expressives
mercé's per las paraules de consol
que ens envian, per la irreparable
pèrdua d'aquella a qui tant devém.
La endressa rebuda, la hem pala-
deijada ab el cor, que és com se
paladeijen quan vénen d'amichs
tan cars y benvolguts.

Nra Caterina Planas de Fontova,
aquella que fou model d'esposas y
de mares, ja no existeix més.
Aquell indomable caracter que tot-
hom li ha conegut, s'ha trencat al
cap de vall.
No s'podrà dir que no ha cumplert sa
missió en la Terra.

Quant no patí per la sort de son espos, patí per la de sos fills. Las iniciatives sortian del marit. La muller ab enèrgica resolució las posaba en pràctica. Pocas vegades se identificaran dos sers ab tanta exactitut. Ho he dit moltes vegades. Aquella santa dona - per alguns mal compresa, - havia donat tota la seva vida pel benestar dels seus, y crech fermament que la anguniosa vida portada tan sols per son ideal, durà molt més de lo que tenia que durar en son destí, per la mateixa lluita, que la portava a créuer no haber encare cumpler prou la missió.

Sos setanta cinch anys, foren un teixit de crudels supriments. Ella s'encarà ab empresaris, aixam de monstres que xuclaven la sang de son marit, lo gran Fontova. Ella no dubtà en presentarse a la Regent d'Espanya, crehna la França, s'internà a Bèlgica, y no retornà a Catalunya fins y a tant no deixés a sos fills ab bona seguretat moral y a punt de empendrer novament sos estudis. Ella vingué al nou Continent, a una edat en que mes hauria necessitat un repós a sos ja decantats membres, y ella morí lluny del lloch ahont reposan las cenbras d'aquell ab qui un jorn se juraren amor etern y ab qui ab tant

afany demanava ésser enterrada.

Atemps feya que véyam venir eixa desgracia, empero, de natura ferma, cada volta s'ermunyia à las crisis que posaban ab perill la seva vida. Rompé el glaç, una bronconeumonia que tingué farà ja tretze anys. Com per miracle y ab estranyesa dels metjes, ne sorti, pero al fugir la malaltia, ne deixá un altre; la bronquitis.

Aquesta ha anat minant, minant, fins à atacar al cor... y un cop aquet no ha respost, tot ha acabat. El dia 6 de febrer de 1913 à las 6 del matí, entregá son ànima al Creador, voltejada dels seus, que reculliren valentas paraulas de pau y resignació, aixís com piadosos consells que serveixen de báume à sos desconsolats fills y familia. La Verge de Montserrat la acullí dintre son misericordiós mantell.

Estimat mestre, respectable dama, rebén mil mercis per las paraules encoratjoses que ens envoltá.

Rebén també ab nostre antiga amistat el testimoni de nostre mes distingida consideració y estima. Per la familia

Comrado Fontova

S/ C. Callao 511. i particularment, Belgrano 3186.